

Ο ΠΑΡΑ ΤΩ, ΑΡΕΙΩ, ΠΑΓΩ,
ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ

Βι θμός Ασφαλείας :

Βι θμός Προτεραιότητας :

Αριθ. Πρωτ. 254 / Ξγκ. 1

Έν Αθήναις τῆ 30 Ιανουαρίου 1970

Πρὸς

Τούς κ.κ. Εἰσαγγελεῖς Ἐφετῶν

Κράτους

Παρακαλοῦμεν ὅπως, κατόπιν διατύπωσης ἀπειριῶν, ἐν σχέσει μέ τήν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρ. 17 τοῦ Ν. 330 / 1976 "περὶ ἐπαγγελματικῶν σωματείων καί ἐνώσεων κλπ.", γνωρίσητε εἰς τοὺς ἐν τῆ περιφερείᾳ σας κ.κ. Εἰσαγγελεῖς πλημ/κῶν τὰ κάτωθι:

Κατὰ τό ἐσ. ἀ' τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρ. 23 τοῦ ἐν ἰσχύϊ συντάγματος, ἡ ἀπεργία ἀποτελεῖ δικαίωμα, ἀσκειῖται δέ ὑπό τῶν νομίμως συνεστημένων σὺνδικαλιστικῶν ὀργανώσεων πρὸς διαγύλαξιν καί προαγωγήν τῶν οἰκονομικῶν καί ἐργασιακῶν ἐν γένει συμφερόντων τῶν ἐργαζομένων. Κατὰ τό ἐξάφιον ὅμως β' τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου, τό ἄνω δικαίωμα προσφυγῆς εἰς ἀπεργίαν, τοῦ προσωπικοῦ τῶν πύσης μορφῆς ἐπιχειρήσεων δημοσίου χαρακτῆρος ἢ κοινῆς ὠφελείας, ἡ λειτουργία τῶν ὁποίων ἔχει ζωτικὴν σημασίαν διὰ τήν ἐξυπηρέτησιν βασικῶν ἀναγκῶν τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου, τελεῖ ὑπό τοὺς συγκεκριμένους περιορισμούς τοῦ ρυθμίζοντος τοῦτο νόμου, οἵτινες περιορισμοί δέν δύνανται νὰ ἐξιστοῦνται μέχρι τῆς καταργήσεως τοῦ δικαιώματος τῆς ἀπεργίας ἢ τῆς παράκωλύσεως τῆς νομίμου ἀσκήσεως αὐτοῦ.-

Ἐν ὄψει τῆς διατάξεως ταύτης, ἐξεδόθη δ Ν. 330/1976.

Ἐν ἄρθρῳ 35 τοῦ νόμου τούτου δίδεται σαφῆς προσδιορισμός τῶν ἐν τῆ ἄνω συνταγματικῇ διατάξει ἀορίστων νομικῶν ἐννοιῶν, κα-

θοριζομένων ἐν αὐτῷ ρητῶς καὶ φρονῶ περιοριστικῶς τῶν ἐπιχειρήσεων δημοσίου χαρακτήρος ἢ κοινῆς ὠφελείας, ἡ λειτουργία τῶν ὁποίων ἔχει ζωτικὴν σημασίαν διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν βασικῶν ἀναγκῶν τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου. Ἀκολούθως, ἐν τῇ δευτέρᾳ παραγράφῳ τοῦ ἄρθρ. 37 τοῦ αὐτοῦ νόμου, λαμβανομένη ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν εἰς ἣν παραπέμπει ἡ ἀνω διάταξις παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρ. 34 ἰδίου νόμου καὶ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρ. 37, δρίζεται ὅτι, προκειμένου περὶ ἀπεργίας τοῦ ἐπὶ σχέσει ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου προσωπικοῦ τοῦ δημοσίου καὶ τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, ὡς καὶ τῶν πάσης μορφῆς ἐπιχειρήσεων δημοσίου χαρακτήρος ἢ κοινῆς ὠφελείας, ἡ λειτουργία τῶν ὁποίων ἔχει ζωτικὴν σημασίαν διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν βασικῶν ἀναγκῶν τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου, τὸ πραγματοποιοῦν τὴν ἀπεργίαν ἐπαγγελματικόν σωματεῖον, ὅπως διαρκούσης τῆς ἀπεργίας, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐξακολουθήσῃ παρέχον τὰς ὑπηρεσίας του τοῦ ἀναγκαῖον προσωπικόν διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν ἐγκαταστάσεων τοῦ ἐργοδότη καὶ τὴν πρόληψιν καταστροφῶν ἢ ἀτυχημάτων, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὅπως διατεθῇ τὸ ἀναγκαῖον προσωπικόν διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς λειτουργίας τῆς οἰκείας ὑπηρεσίας τοῦ Δημοσίου ἢ νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου ἢ τῆς ἐπιχειρήσεως δημοσίου χαρακτήρος ἢ κοινῆς ὠφελείας πρὸς ἀντιμέτωπισιν ἐκτάκτων ἢ ζωτικῶν ἀναγκῶν τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου. Ἐκ τῶν διατάξεων τούτων τοῦ Ν.331/1976, αἵτινες, εἶναι πρόδηλον ὅτι συμπορεύονται πρὸς τὴν ἐν ἀρ.τῇ διάταξιν τοῦ συντάγματος προκύπτει ὅτι, κατὰ τὴν ἀληθῆ αὐτὴν ἔννοιαν, τὴν καὶ ἐκ τῶν ἐν τῇ βουλῇ γενόμενων ἐπὶ τοῦ νόμου οὗτου συζητήσεων προκύπτουσιν, τὸ ἀποφασίσαν τὴν ἀπεργίαν ἐπαγγελματικόν σωματεῖον, δεόν ὅπως ἵνα ἢ σύννομος ἢ παρ' αὐτοῦ ἀποφασισθεῖσα καὶ πραγματοποιηθεῖσα ἀπεργία τοῦ ἐπὶ σχέσει ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου προσωπικοῦ τοῦ δημοσίου καὶ τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, ὡς καὶ τῶν πάσης μορφῆς ἐπιχειρήσεων δημοσίου χαρακτήρος ἢ κοινῆς

Ἐφ' ἧς
εφ' ἧς
εφ' ἧς

ώφελειας, ως αήται ως έν περαιτέρω προσδιορίζονται, όφείλει όπως (πέραν, ως είκοσ, τών έν άρθρ. 34 και 36 διατυπώσεων ως δέον να τηρήση διά τήν κήρυξίν τας) μεριμνήση και διατεθῆ τό αναγκαῖον επί τῶ έν ταῖς άνωτέρω διατάξεσι σκοπῶ προσωπικόν και σή πράγματι, ούχι σέ τύποις. Δέν έρκεῖ σῆλα σή τό επαγγελματικόν σωματεῖον να περιορισθῆ εἰς τυπικήν διάθεσιν προσωπικοῦ, τούτέστιν εἰς άνακοίνωσιν άπλῶς τῶν όνομάτων τῶν παρ' αὐτοῦ όρισθέντων προσώπων πρόσπιοχήν έργασίας κατὰ τό χρόνον τῆς άπεργίας, αλλά δέον όπως μεριμνήση να ἡ διάθεσις τοῦ παρ' αὐτοῦ όρισθέντος προσωπικοῦ εἶναι πραγματική, ἡτοι να παρασχεθῆ παρὰ τῶν όρισθέντων προσώπων ἡ δι' αὐ διατέθησαν ταῦτα ύπηρεσία ἡ έργασία. Αντίθετος έκδοχή θα έστέρει τάς άνω διατάξεις τοῦ τε συντάγματος και τοῦ νόμου οἰασδήποτε άξίας και θα καθίστα αὐτάς γράμμα κενόν.- Δι' ο και δέον όπως δώσητε τάς δεούσας οδηγίας εἰς τούς έν τῆ περιφερεία σας κ.κ. Εἰσαγγελεῖς Πλημ/κῶν, όπως εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν εἰς τάς έν άρθρ. 37 παρ. 2 τοῦ Ν. 330/76 περιπτώσεις, ἡθέλεν επαγγελματικόν σωματεῖον (ἡ ένωσις) αποφασίση και πραγματοποιήση άπεργίαν, χωρίς να διαθέση πράγματι τό κατὰ τίς άνω διατάξεις αναγκαῖον προσωπικόν, άσκοῦν τήν δέουσαν κατὰ τῶν αποφασισάντων τήν πραγματοποίησιν τῆς άπεργίας προσώπων (άρθρ. 34 παρ. 1 περίοδος α' τοῦ Ν. 330/1976) ποινικήν δίωξιν, επί παραβάσει τοῦ άρθρ. 40 παρ. 3 έν συνδ. πρός τά άρθρ. 37 και 34 τοῦ Ν. 330/1976 και 458 Π.Κ.

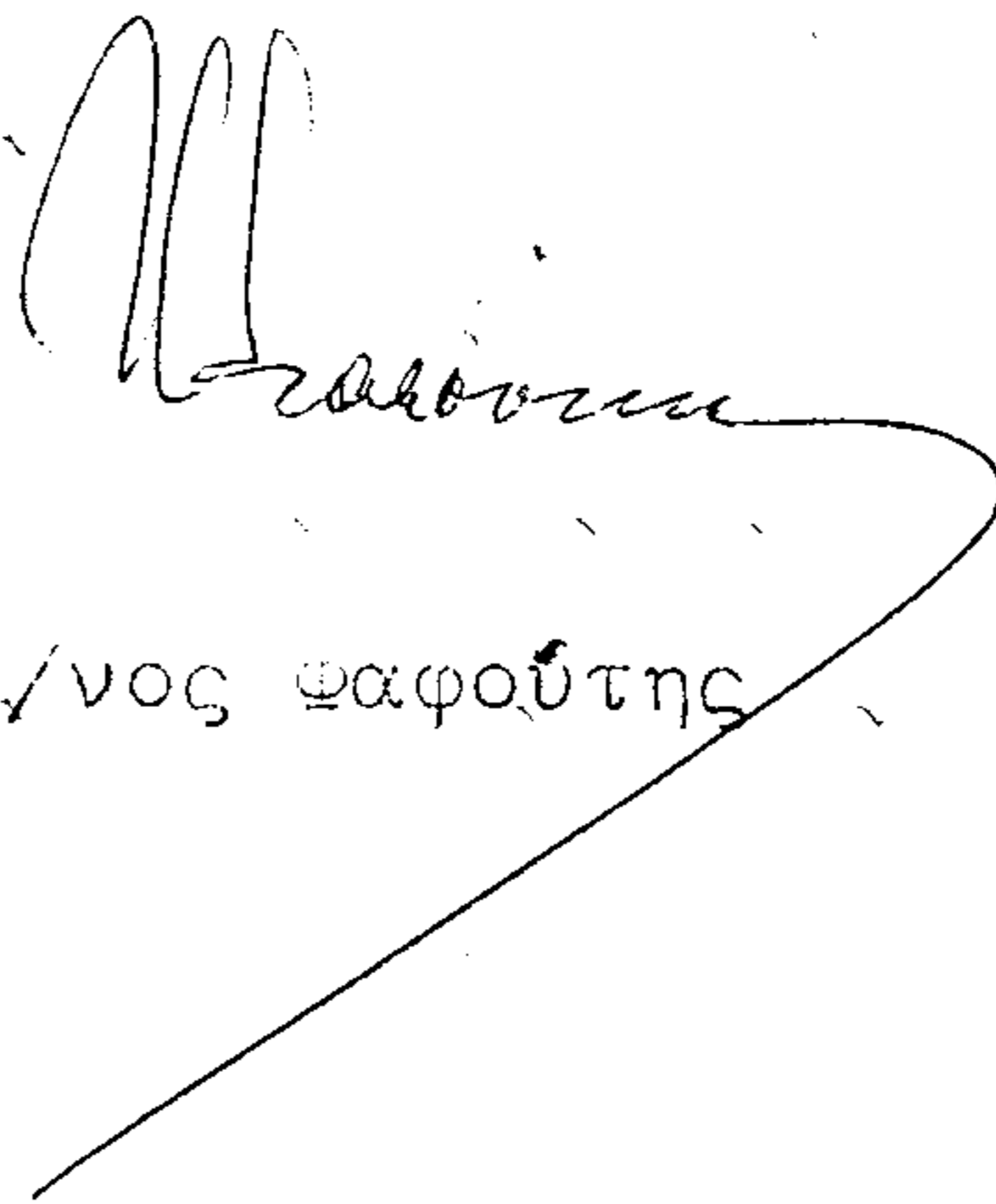
πρός αποφασίαν
ποινικῶν
γνώμ. 2ου,

Προσθέτω άκόμη ότι, τά αποφασίσαντα τήν πραγματοποίησιν τῆς άπεργίας πρόσωπα εἰς τάς έπ χειρήσεις εἰς ως άφορᾶ ἡ παρούσα, όφείλουν να πληρωθοῦν αἱ έν τῶν άνω διατάξεων ύποχρεώσεις των όπως όταν λάβουν γνώσιν ότι τό παρ' αὐτῶν διατεθέν προσωπικόν, ἡ μέρος αὐτοῦ, δέν έκτελεῖ τήν ανατεθεισαν ύπηρεσίαν ἡ έργασίαν, αναπληρώσουν αὐτό άμέσως δι' άλλου (έν όλῶ ἡ έν μέρει), καθισταμένου

δέ τούτου αδυνάτου, να αποφασίσουν την λύσιν τῆς ἀπεργίας. "Αλ-
λως παραριάζονται καί αὐτίς τό σύνταγμα καί ὁ νόμος.

Τέλος, ἀπό πλευρᾶς συγκριτικοῦ δικαίου σημειᾷ ὅτι, αἱ παρ'
ἡμῖν ἰσχύουσαι περί ἀπεργίας διατάξεις εἶναι, καθ' ἃ ἐτονίσθη
ἐν τῇ βουλῇ ὑπὸ τοῦ Ἱπουργοῦ ἀπασχολήσεως, λίαν φιλελεύθεροι
ἐναντι τῶν ἰσχυουσῶν εἰς ἄλλα κράτη καί δὴ τῆς τε δύσεως καί τῆς
ἀνατολῆς (βλ. ἀγόρευσιν Ἱπουργοῦ ἀπασχολήσεως εἰς πρακτικὰ
βουλῆς 1976, τόμος 5ος σελ. 504ε, ἐνθα ἀναφέρονται συγκεκριμένως
κατὰ κράτη καί κατ' ἑτάσιν ὑφιστάμενοι περιορισμοί).

Ὁ Εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου

Κων/νος Παφούτης